

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 51Csp/47/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122381858
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Perďochová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:6122381858.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Michaelou Perďochovou, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, Žilina, proti žalovanému: W. A., rod. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/X, S., štátny občan SR, právne zast. JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 187,25 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 187,25 Eur, úrok vo výške 5,11 Eur, úrok z omeškania vo výške 0,84 Eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 187,25 Eur od 01.07.2022 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, ktorá bola doručená okresnému súdu v Banskej Bystrici dňa 21.07.2022, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 187,25 Eur spolu s úrokom 5,11 Eur, s úrokom z omeškania 0,84 Eur, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 187,25 Eur od 01.07.2022 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 23.9.2019 uzatvoril žalobca so žalovaným Úverovú zmluvu č. 000000000658940 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 1000,-Eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 30.8.2022. V zmysle bodu 1.1. Zmluvy, sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy aj obchodné podmienky banky, a to Obchodné podmienky pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej len „OP“) a Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej len „VOP“), a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú v uvedených obchodných podmienkach. Náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) resp. v neskorších zneniach zákona písm. l) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov upravuje Zmluva v bode 1.2. v spojení s VOP a OP, z ktorých vyplýva tiež anuitné splácanie úveru, pričom počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške, počte a termínoch splátok iných poplatkov. Výška, počet a termíny splátok poplatkov, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejme už v čase uzatvorenia zmluvy, sú teda uvedené v samotnom texte Zmluvy. Ostatné poplatky, ktorých účtovanie nie je zrejme v čase uzatvorenia zmluvy sú uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou Všeobecných obchodných podmienok, a tým aj súčasťou Zmluvy. Z povahy jednotlivých poplatkov vyplýva, že nie je možné vopred stanoviť počet, koľkokrát bude klient daný poplatok povinný zaplatiť,

pretože uvedené bude závisieť od toho, koľkokrát danú službu banky využije. Zároveň, termín splatnosti poplatku vyplýva zo zásad spoplatňovania, ktoré sú súčasťou Sadzobníka poplatkov, a ktoré stanovujú, kedy je ktorý poplatok splatný. Poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia Zmluva neuvádza, nakoľko na základe zmluvy o pôžičke nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na zverejnené uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017, 4Cdo/211/2017, 3Cdo/56/2018, 4Cdo/187/2017, 4Cdo/65/2018, 5Cdo/132/2017; 2Cdo/235/2017, 3Cdo/45/2018, 7Cdo/98/2018 zo dňa 30.1.2019, v ktorých Najvyšší súd SR považoval dovolanie žalobcu v otázke nutnosti rozpisu splátky v zmluve za prípustné a dôvodné, pričom ohľadom predmetnej právnej otázky konštantne uvádza, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Žalobca ako banka si s odbornou starostlivosťou preveril žalovaného ako žiadateľa o úver pred jeho poskytnutím ohľadom jeho schopnosti splácania úveru v zmysle § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pri posudzovaní bonity žalovaného pritom banka brala do úvahy: údaje zo Spoločného registra bankových informácií a Nebankového registra klientskych informácií (SRBI/NRKI) - preverenie záväzkov žiadateľa a ich splácania a následne, report zo Sociálnej poisťovne - preverenie príjmov žiadateľa v súlade s § 170 ods. 19 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení a vykonávacím predpisom (aktuálne č. 11/2018 Z.z.) a údaje poskytnuté samotným žalovaným v Žiadosti o poskytnutie úveru - údaje o príjmoch, výdavkoch a záväzkoch žiadateľa. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 30.6.2022 v zmysle § 565 a § 53 ods. 9 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v súlade s Úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami pre úvery občanom a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia Opakovaným upozornením zo dňa 27.4.2022. Výzva na predčasné splatenie úveru a opakované upozornenie boli žalovanému doručené resp. sa dostali do sféry jeho dispozície. Žalovanému bol na základe Zmluvy poskytnutý úver vo výške 1000,-Eur; do dňa zosplatenia uhradil žalovaný na istinu sumu 812,75 Eur, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatenia úveru predstavovala sumu 187,25 Eur (poskytnutá suma 1000,- Eur mínus splátky istiny spolu vo výške 812,75 Eur = 187,25 Eur). Žalovaný po zosplatení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu. Úrok z omeškania ku dňu zosplatenia úveru predstavoval 0,84 EUR. Každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. Žalobca si uplatnil aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. z nezaplatené istiny odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru do zaplatenia. Žalobca si uplatnil tiež zmluvný úrok do konečnej splatnosti úveru a ide o úrok vo výške 5,11 Eur vypočítaný tak, že celková čiastka úveru podľa zmluvy 1204,16 Eur - poskytnutá istina 1000,-Eur - poplatok za poskytnutie úveru 50,-Eur - poplatok za správu úverového účtu 0 Eur - úrok zaplatený žalovaným 149,05 Eur = 5,11 Eur. Ohľadom nároku na zmluvný úrok odkázal na uznesenia Najvyššieho súdu SR 5Cdo/42/2020 zo 16.6.2020, 3Cdo/113/2019 z 29.6.2020, 7Cdo/111/2019 z 23.7.2020, 1Cdo/94/2019 z 18.8.2020, 1Cdo/208/2019 z 18.8.2020, 6Cdo/193/2018 z 28.8.2020, 7Cdo/118/2019 z 26.8.2020, 3Cdo/1/2020 z 25.8.2020, 5Cdo/42/2020, a ďalšie.

3. Okresný súd Banská Bystrica žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu sp. zn. 27Up/1052/2022 zo dňa 03.08.2022.

4. Proti platobnému rozkazu podal včas odpor žalovaný, v ktorom neuznal uplatnený nárok žalobcu s poukazom na to, že žalobca neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta v zmysle ust. § 7 ods. 1, § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Mal za to, že v zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a v zmluve je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa. Súdny dvor EÚ v rozsudku C - 377/14 vo veci Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY, a.s. ustálil výklad celkovej výšky úveru tak, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 Smernice 2008/48 ako aj bod I. prílohy 1 tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Ak klient na základe zmluvy o úvere reálne čerpal sumu 950 Eur (žalovanému bol okamžite započítaný poplatok vo výške 50 Eur), čo vyplýva z výpisu z účtu, pričom v zmluve je uvedený nesprávny údaj 1000 Eur, má to rovnaké následky ako keby v zmluve údaj o celkovej výške úveru nebol uvedený vôbec. Táto nesprávna celková výška úveru má v konečnom

dôsledku za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN a to v neprospech spotrebiteľa, keďže výpočet RPMN závisí od celkovej výšky úveru. Keďže zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o celkovej výške úveru a nesprávny údaj o RPMN má to za následok absenciu obligatórných náležitostí zmluvy o úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čo má v konečnom dôsledku za následok, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa názoru žalovaného zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť aj v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 26.08.2019 sp. zn. 8Co/49/2019. Keďže podľa názoru žalovaného žalobca nepostupoval pri skúmaní bonity s odbornou starostlivosťou nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a preto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je potrebné považovať za neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Vyhlásenie veriteľa o predčasnej splatnosti dlhu je jednostrannou zmenou zmluvných podmienok, ktorá, ako vyplýva z poslednej judikatúry Súdneho dvora EÚ (rozsudok vo veci C-92/11, RWE Vertrieb AG vs. Verbraucher Zentrale Nordrhein - Westfalen a ďalšie) má byť nevyhnutne odôvodnená. V tejto súvislosti uviedol, že poslednú výzvu pred zosplatením ako aj vyhlásenie úveru za predčasne splatný treba považovať pre neurčitost' v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Uvedené potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd Prešov zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 6Co/26/2017. Zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, keďže žalobca nevyhlásil mimoriadnu splatnosť do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu zo dňa 26.08.2022 uviedol, že za hrubé porušenie povinností podľa ust. § 7 ods. 1 sa považuje: 1. posudzovanie schopnosti splácať úver bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo 2. bez prihladnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 žalobca jednoznačne splnil. Pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver posúdil príjmy a výdavky na základe údajov uvedených v žiadosti o spotrebný úver a taktiež na základe údajov o výške príjmu žalovaného z reportu zo Sociálnej poisťovne. V žiadosti o spotrebný úver žalovaný uviedol, že je zamestnaný, najnižší mesačný príjem v čase podania žiadosti bol 960 Eur, výdavky žalovaného boli v čase podania žiadosti splátky úverov vo výške 210,-Eur a celkové mesačné výdavky domácnosti vo výške 150,-Eur. Žiadosť bola prílohou žaloby zo dňa 21.7.2022. Výsledkom reportu zo Sociálnej poisťovne boli nasledovné skutočnosti:- žalovaný bol v čase poskytnutia úveru zamestnaný a za posledný mesiac bol vymeriavací základ od všetkých zamestnávateľov aspoň 1282 Eur, žalovaný nebol poberateľom dôchodku, priemerný vymeriavací základ žalovaného za posledné 3 mesiace bol aspoň 1282 Eur. Žalobca riadne vykonal dopyt do Spoločného registra bankových informácií (SRBI). Výsledkom tohto dopytu je výstup z úverového registra vo forme listiny označenej ako CREDIT REPORT - ANALYTIC. Výsledkom tohto reportu bolo zistenie, že žalovaný mal v čase žiadosti o úver iné úvery a to: - úver s mesačnou splátkou 29 Eur, - úver s mesačnou splátkou 185 Eur. Z uvedených listín vyplýva, že žalobca riadne vykonal dopyt do úverového registra, čím si splnil zákonom stanovenú povinnosť uvedenú v § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia Krajských súdov SR. Zo samotného ustanovenia § 7 je zrejmé, že posudzovanie schopnosti dlžníka splácať úver nie je exaktne určené, neexistuje všeobecný vzorec, podľa ktorého sa dá vypočítať. Samotné ustanovenie bližšie špecifikuje len hrubé porušenie povinnosti skúmať schopnosť splácať úver. Je potrebné skúmať, či veriteľ porušil svoje povinnosti vyplývajúce z § 7 ods. 1 zákona, pričom v danom prípade nemusí ísť o hrubé porušenie. Zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 11 ods. 2 v znení stanovuje, že ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. V zmysle § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Banka má za to, že povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 splnila. Poukázal na okolnosti uzavretia zmluvy a obsah

VOP a OP, podľa ktorých samotné rokovanie o uzavretí zmluvy o úvere sa začína na žiadosť klienta, ku ktorej musí pripojiť všetky bankou požadované doklady a informácie potrebné najmä na identifikáciu klienta, posúdenie jeho platobnej schopnosti. Žiadosť sa považuje za doručeníu banke až v momente predloženia posledného z požadovaných dokladov, ktoré sú prílohou žiadosti o poskytnutie úveru (bod 2.1.1 OP). K náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. g/ z. č. 129/2010 Z. z. uviedol, že predmetom zmluvy o úvere bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 1 000,-Eur. V súlade s § 499 ObZ bola v zmluve o úvere dohodnutá odplata za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky (poplatok za poskytnutie úveru) vo výške 50,-Eur. Veriteľ poukázal na účet žalovaného v súlade s čl. 3.5 Obchodných podmienok pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s.4 (ďalej len „OP“) sumu 1 000,- Eur, o čom svedčí aj výpis z účtu za obdobie 31.08.2019 - 30.09.2019. Poplatok za poskytnutie úveru bol účtovaný hneď na to, ako bol úver poskytnutý. Žalobca poukázal na čl. 3.5 prvá veta OP. Zhrnutie poplatku za poskytnutie úveru do celkovej výšky spotrebiteľského úveru, sa malo následne negatívne premietnuť aj do výpočtu RPMN (jej podhodnoteniu). Notifikovanie nesprávnej RPMN v neprospech spotrebiteľa má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru. Pokiaľ žalovaný poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „SD EÚ“) zo dňa 21.4.2016 vo veci Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová c/a Finway, a.s., C-377/14, a jeho závery mechanicky aplikoval na prejednávajúcu vec, hoci išlo o skutkovo a právne diametrálne odlišnú situáciu. Na rozdiel od dotknutej spoločnosti Finway, a.s. nepatrí žalobca medzi nebankové subjekty, ktorých praktiky bývajú často dôvodne kritizované a deformujú finančný trh. V prípade žalobcu ide o právnickú osobu, ktorá je štandardnou úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má povolenie na vykonávanie bankových činností v rozsahu a za podmienok uložených týmto povolením alebo ustanovených zákonom č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoB“) a osobitnými predpismi (bankové povolenie). Činnosť žalobcu podlieha podľa § 6 a nasl. ZoB sprísnenému dohľadu, vykonávanému Národnou bankou Slovenska. Iný ako štandardný postup pri poskytovaní úveru zo strany žalobcu preto neprichádza do úvahy. Spotrebiteľom, manželom Radlingerovcom, nebola reálne vyplatená žiadna suma. Nebankový úver sa totiž použil na úhradu staršieho úveru „do rúk súdneho exekútora“, na úhradu notárskej zápisnice, ako aj na úhradu poplatku za úver, prvej splátky a časti nasledujúcich splátok úveru (ods. 30 rozsudku SD EÚ). V predmetom prípade išlo o situáciu, kedy spotrebiteľovi neboli do sféry jeho dispozície poskytnuté žiadne finančné prostriedky zo strany nebankového subjektu, ktorý poskytoval úvery. Dané rozhodnutie teda absolútne nemožno aplikovať na tento prípad. Zároveň toto rozhodnutie nedáva odpoveď na to, ako je potrebné uviesť celkovú výšku úveru v prípade, ak veriteľ poskytne úver v plnej výške na úverový účet klienta a následne pri prevedení týchto prostriedkov na inkasný účet klient uhradí poplatok za poskytnutie úveru. Následne síce došlo k zúčtovaniu poplatku za poskytnutie úveru z účtu žalovaného, avšak týmto vopred dohodnutým postupom nebol žalovaný ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch. Žalobcovi sa javí ako neprimerané, aby bol postihnutý sankciou vyhlásenia spotrebiteľského úveru za bezúročný a bez poplatkov. Každý prípad je nutné vyhodnocovať individuálne s prihliadnutím na konkrétne skutkové okolnosti. Žalobca nevidí inú možnosť, ako mal uviesť celkovú výšku úveru v Zmluve o úvere, pretože aj keby sa tento poplatok nemohol uhradiť pri prevode finančných prostriedkov z úverového účtu (na úverový účet klient načerpá plnú výšku úveru) na inkasný účet, tak klientovi stále môže byť táto suma daná do jeho sféry dispozície. Žalobca mal za to, že správne uviedol celkovú výšku úveru a to aj v súlade s týmto rozhodnutím, pretože pri načerpaní finančných prostriedkov na úverový účet poskytol plnú výšku úveru. Zákonodarca jednoznačne uviedol, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov len v prípade ak zmluva o úvere neobsahuje určitú náležitosť stanovenú zákonom. V tomto prípade však zmluva daný údaj obsahuje. Keby zákonodarca chcel aby uvedenie nesprávneho údaju malo rovnaké následky, ako keby nebol uvedený vôbec, tak by to aj jednoznačne uviedol v príslušnej právnej norme. K predpokladom použitým na výpočet RPMN žalobca uviedol, že všetky predpoklady použité na výpočet RPMN v zmluve uvedené sú, a ide o nasledovné: výška úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru, dátum zmluvy. Poukázal na základnú rovnicu v zmysle prílohy č. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. Zákon nepožadoval a ani v súčasnosti nepožaduje, uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN a nepožadoval ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať, ako predpoklady pre výpočet RPMN. Zákon stanovuje, že sa majú tieto predpoklady v zmluve uviesť, čo banka, ako vyplýva z vyššie uvedeného, splnila. Zmyslom zákona nie je bezúčelný formalizmus alebo vynucovanie náležitosti zmluvy bez akéhokoľvek konkrétneho účelu. Účelom je dosiahnuť zrozumiteľnosť zmluvy pre spotrebiteľa, aby bol schopný posúdiť rozsah svojho záväzku. Poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.2.2021, sp. zn. 5Cdo/55/2020 zo dňa 24.2.2022, sp. zn. 1Cdo/42/2020 zo dňa 27.4.2022, ako aj na

rozhodnutia odvolacích súdov. K tvrdeniu žalovaného, že žalobca mal vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru k 25.1.2019, teda do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, pričom poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5CoCsp/1/2022 zo dňa 25.1.2022.

6. Okresný súd Banský Bystrica v zmysle návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní postúpil vec tunajšiemu súdu dňa 30.08.2022.

7. Žalovaný v duplike zo dňa 20.09.2022 uviedol, že vzhľadom na to, že zo strany žalobcu došlo k okamžitému započítaniu poplatku za poskytnutie úveru, zmluva obsahuje neprávny údaj o celkovej výške úveru, ktorý bol použitý pri výpočte RPMN, čo má za následok nesprávny údaj o RPMN. Žalobca si skompenzoval poplatok už na úvod zmluvného vzťahu a takto ukrátil spotrebiteľa o skutočnú výšku dojednaného spotrebiteľského úveru. Ide o neprípustný postup v rozpore so záverom Súdneho dvora EÚ vo veci C-377/2014, ktorý vo výroku rozsudku v bode 3. výslovne uviedol, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Uvedený následok má konzekvencie tak čo do údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov, tak aj o úrokovej sadzbe a v konečnom dôsledku čo do výšky splátok. Všetky tri uvedené údaje totiž vychádzali z nesprávnej výšky spotrebiteľského úveru. Žalobca pri výpočte vyššie uvedených údajov vychádzal z istiny aká je uvedená v Zmluve, t. j. 1000,-Eur a nie reálnej sumy 950 Eur, ktorá bola žalovanému zo strany žalobcu poskytnutá (C-377/2014). Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti nemôže byť správny ani údaj o RPMN, ktorý má osobitný význam. Jeho nesprávne uvedenie je spájané s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, na čo súd prihliada ex offo (uznesenie Súdneho dvora EÚ vo veci C-76/10). Poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov. V danom prípade žalobca listom označeným ako „Vec: Opakované upozornenie“ zo dňa 29.03.2022, ktorý možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Následne žalobca listom označeným ako „Vec: Výzva na predčasné splatenie úveru“ zo dňa 01.06.2022 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca postupoval v rozpore s ustanovením § 565 posledná veta, keďže právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nepoužil do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V upozornení zo dňa 29.03.2022 žalobca poskytol žalovanému lehotu na dobrovoľné splatenie omeškaných splátok do 03.04.2022. Rešpektujúc ustanovenie § 565 OZ posledná veta mal žalobca vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru k 20.04.2022, keďže zročnosť splátok bola k 25. dňu v mesiaci. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na závery občiansko-právneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.03.2019, na ktorom došlo k zjednoteniu pri výklade použitia práva veriteľa na vyhlásenie predčasnej splatnosti tak, že toto jeho právo je časovo obmedzené do splatnosti najbližšej budúcej splátky. Je pravdou, že § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka komplikuje určenie takéhoto obmedzenia vykonania predčasnej splatnosti úveru podľa druhej vety § 565 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade je potrebné pristúpiť k výkladu, že veriteľovi patrí právo na predčasné zosplatnenie úveru do tej najbližšej splátky úveru, ktorá nasleduje po uplynutí 3 mesiacov od omeškania s úhradou prvej omeškanej splátky za predpokladu, že je zároveň dlžník upozornený v lehote podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na existenciu dlhu a na možnosť vykonania predčasného zosplatnenia úveru. Znamená to v tomto konkrétnom prípade, že pokiaľ by žalovaný bol v omeškani s úhradou splátky splatnej ku dňu 20.01.2022 (omeškanie odo dňa 21.01.2022), v prípade upozornenia veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a uplynutia 3 mesiacov od splatnosti tejto splátky, t. j. ku 20.03.2022, mohol veriteľ uplatniť právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr ku dňu 20.04.2022. Pokiaľ toto svoje právo nezrealizuje, nemôže dôjsť k účinnému zosplatneniu úveru z dôvodu omeškania s úhradou splátky splatnej ku dňu 20.01.2022. V rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020, uverejnenom pod č. 1/2021 bolo potvrdené, že právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru musí veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, čo vyplýva z odôvodnenia uvedeného rozsudku. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhoval, aby súd konanie v časti splátok istiny zročných po vyhlásení rozsudku zamietol ako predčasne podaný a v zostávajúcej časti splátok istiny, teda dlžnej sumy, ktorá je v súlade so zákonom umožnil žalovanému uhrádzať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 20 Eur zročných k 25. dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok v prípade omeškania s ktoroukoľvek mesačnou splátkou a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo vyššie uvedenej právnej veci.

8. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 08.02.2023 k celkovej výške úveru a RPMN odkázal na svoje vyjadrenie k odporu zo dňa 26.8.2023, kde preukázal a to výpisom z osobného účtu žalovaného, že mu bola na účet načerpaná celá výška úveru a to 1000 Eur. Keďže neobstojí premisa o nesprávnej celkovej výške úveru, neobstojí ani tvrdená skutočnosť, že je v zmluve zle uvedená celková výška RPMN. Žalobca mal za to, že zmluva obsahuje všetky zákonom určené náležitosti v správnej výške a preto zmluva nemôže byť považovaná za bez úročnú a bez poplatkov. Žalovaný vo svojom vyjadrení poukazuje na to, že je nutné aby v upozornení bolo konkretizované pre, ktorú splátku došlo k zosplatneniu úveru. Žalobca s uvedeným tvrdením žalovaného nesúhlasil, nakoľko zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť veriteľa konkretizovať v upozornení ani vo výzve o predčasnom splatení, pre ktorú omeškanú splátku využíva svoje právo na zosplatnenie. Klientovi, ktorý je v omeškaní sú zasielané SMSky, emaily a taktiež je telefonicky kontaktovaný a informovaný, že sa dostal do omeškania a že je potrebné dlžnú sumu uhradiť a teda vie, kedy sa dostal do omeškania. Pokiaľ žalovaný vo svojom vyjadrení poukazuje na to, že žalobca nestihol zosplatniť úver do zročnosti najbližšej splatnej splátky, žalobca poukázal na to, že žalovaný vo vyjadrení uvádza nesprávne dátumy zasielania opakovaného upozornenia a taktiež výzvy na predčasné splatenie úveru. Žalovaný uvádza, že opakované upozornenie bolo zasielané 29.3.2022 a výzva bola zasielaná dňa 1.6.2022- s uvedeným tvrdením žalobca nesúhlasil. Opakované upozornenie bolo žalovanému zasielané 27.4.2022 a výzva na predčasné splatenie úveru bola zasielaná 30.6.2022 tak ako vyplýva aj so žalobcom predložených listín. Nesúhlasil ani s tvrdením žalovaného, že nestihol úver zosplatniť do najbližšej zročnej splátky. Žalobca úver zosplatnil na základe omeškanej splátky zo dňa 28.3.2022, čo vyplýva z prehľadu omeškaných splátok ktoré boli prílohou žaloby. Žalovaný omeškanú splátku za marec neuhradil ani v 4/2022, 5/2022, 6/2022- čiže bol v omeškaní viac ako 3 mesiace a najbližšia splatná splátka bola 7/2022 a žalobca úver zosplatnil 30.6.2022, čiže pred splatnosťou nasledujúcej splátky. Žalobca mal za to, že k zosplatneniu úveru došlo v zmysle zákona a je platné.

9. Žalovaný súdu doručil spolu s ospravedlnením neúčasti na pojednávaní dňa 13.03.2023 návrh, aby súd konanie v časti splátok istiny zročných po vyhlásení rozsudku zamietol ako predčasne podaný a v zostávajúcej časti splátok istiny, teda dlžnej sumy, ktorá je v súlade so zákonom umožnil žalovanému uhrádzať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 20 Eur zročných k 25. dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok v prípade omeškania s ktoroukoľvek mesačnou splátkou a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo vyššie uvedenej právnej veci.

10. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 24.03.2023 s návrhom žalovaného na úhradu dlžnej sumy v mesačných splátkach vo výške 20 Eur nesúhlasil. Poukázal na rozhodnutia krajských súdov, a doplnil, že zákon explicitne podmieňuje alternáciu dĺžky paričnej lehoty odôvodnenosťou prípadu, t. j. súd nemôže určiť dlhšiu lehotu bez relevantných skutkových tvrdení podložených zodpovedajúcimi dôkazmi v rámci obrany žalovaného. Na základe porušenia úverovej zmluvy a úplného zastavenia splácania úveru bola tak žalovaný zo strany súdu „odmenený“ tým, že mu bola priznaná možnosť splácania úveru mesačne vo výške mesačnej splátky dokonca nižšej ako bola splátka dohodnutá v úverovej zmluve (32,06 EUR). Súd by tak svojim rozhodnutím de facto úplne poprel nielen účinky predčasného zosplatnenia úveru, ale aj účel celého súdneho konania. Oprávnenie súdu priznať plnenie v splátkach je výnimočné oprávnenie a každá takáto výnimka sa považuje za osobitnú výhodu dlžníka, ktorá však nesmie neprímerane zasahovať do právoplatne priznaných práv veriteľa. Ten totiž má vždy zaručené právo na uspokojenie priznaných nárokov v narušených súkromnoprávných vzťahoch. Z tohto hľadiska ide o zabezpečenie a realizáciu práva na súdnu ochranu veriteľa a zákonných záruk na definitívnu nápravu narušeného právneho vzťahu. Uvedená výhoda povinného musí byť podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci je vhodné určiť, že peňažné plnenie možno uskutočniť v splátkach (R 87/1966). Hľadiskami pre úvahu súdu, či sa má žalovanému, ktorému platobnú povinnosť určil, priznať výhoda splátok, bude najmä - osobné a majetkové pomery strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného v konaní, prejavenu snahu o plnenie záväzku žalovaným, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania, dobu, po ktorú by týmto spôsobom došlo k zaplateniu dlžnej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa. V opačnom prípade by došlo k narušeniu vyváženosti záujmov oboch strán sporu v smere faktického popretia právoplatne priznaných práv či možnému vzniku inej ujmy na oprávnených záujmoch žalobcu (rozsudok NS SR 7Cdo/116/2012 z 18.3.2013).

11. Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 27.03.2023, na ktorom vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu a právneho zástupcu žalovaného. Žalobca svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 30.01.2023 z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a tiež z dôvodu hospodárnosti konania, pričom súhlasil s rozhodnutím v zmysle uskutočnených podaní aj bez jeho účasti. Žalovaný ospravedlnil svoju neúčasť podaním doručeným súdu dňa 13.03.2023 s ohľadom na zásadu hospodárnosti konania a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti a neprítomnosti jeho právneho zástupcu. O odročenie pojednávania žiadna zo strán sporu nežiadala.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, celým spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

13. Dňa 23.09.2019 bola medzi žalobcom ako veriteľom na jednej strane a žalovaným ako dlžníkom na strane druhej uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 000000000658940 - pôžička (ďalej len „zmluva“). Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky vo výške 1000,- Eur, ktoré sa zviazal žalovaný vrátiť v 36 mesačných splátkach po 32,06 Eur. Splatnosť prvej mesačnej splátky bola dojednaná na 27.09.2019, ďalších splátok k 27. dňu v mesiaci. Úroková sadzba predstavovala 9,90 % ročne, ktorá bola dojednaná ako fixná do splatnosti. V zmluve je uvedená aj RPMN 14,7 %, priemerná RPMN 15,12 %, odplata 15,84 % a úrok z omeškania 5%. Celková čiastka, ktorá sa má zaplatiť bola vo výške 1.204,16 Eur. Poplatok za poskytnutie úveru bol uvedený vo výške 50,-Eur ako jednorazový poplatok so splatnosťou v deň čerpania úveru, najneskôr do 23.10.2019. S úverom bolo dojednané aj poistenie schopnosti splácať úver, konkrétne Súbor poistenia A, pričom poplatok za poistenie predstavoval sumu 0,79 Eur/mesačne. V zmluve sú dojednané aj niektoré ďalšie druhy poplatkov za poskytované služby (č. I. 34-35 spisu). K zmluve žalobca pripojil aj VOP účinné od 01.05.2019 a Obchodné podmienky pre úvery občanom účinné do 01.01.2018, Sadzobník poplatkov (č. I. 9-32 spisu).

14. Z prehľadu splácania má súd preukázané, že žalovaný zaplatil do zosplatnenia celkovo sumu 985,50 Eur. Na istinu bola započítaná suma 812,75 Eur, na úroky 149,05 Eur, na poistenie 23,70 Eur. Žalobca uhradil poslednú splátku dňa 25.03.2022 vo výške 20,78 Eur. Po zosplatnení žalovaný neuhradil žiadnu peňažnú čiastku (č. I. 44-45 spisu).

15. Z výpisu z účtu žalovaného za obdobie 31.08.2019-30.09.2019 súd zistil, že žalovanému mu bol na účet poskytnutý úver vo výške 1.000,-Eur dňa 23.09.2019 a v rovnaký deň mu bol zaúčtovaný poplatok za úver vo výške 50,-Eur (č. I. 62-63 spisu).

16. Žalobca listom zo dňa 27.04.2022 označeným ako „Opakované upozornenie“ vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 62,19 Eur a zároveň poučil žalovaného, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy uplatní žalobca svoje právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka. Následne žalobca listom zo dňa 30.06.2022 oznámil žalovanému, že rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru ku dňu 30.06.2022 a vyzval ho na úhradu celého dlhu vo výške 254,75 Eur (č. I. 40,42 spisu).

17. Žalobca predložil súdu listiny preukazujúce skúmanie bonity žalovaného, a to žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 23.09.2019, z ktorej vyplýva výška jeho príjmu, rodinný stav, počet vyživovaných detí, názov zamestnávateľa a údaje o výdavkoch žalovaného; report zo Sociálnej poisťovne, výstup z úverového registra Credit report- Analytic (č. I. 33, 36-39, 41 spisu).

18. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci súd danú vec posúdil podľa nasledovných ustanovení:

Podľa ust. § 497 z. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody,

ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len „ZSU“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101.html>> alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa § 2 písm. a) a b) ZSU, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 1 ZSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa § 9 ods. 2 ZSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101.html>> a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101.html>>,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101.html>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101.html>>.

Podľa § 11 ods. 1 ZSU, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101.html>>,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101.html>>, e) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101.html>>, g) až i) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101.html>>, l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101.html>> a p) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101.html>>,
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101.html>>, e) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101.html>>, g) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101.html>> a § 10 ods. 1 písm. b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101.html>> a c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101.html>> alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa1) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101.html>> a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101.html>> alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,18b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101.html>>

- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZSU, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca si uplatňoval voči žalovanému nárok vzniknutý mu z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ. Predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou a teda na právny vzťah založený touto zmluvou súd aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (okrem iných) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky (§ 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch).

20. Keďže súd ustálil, že zmluva uzatvorená so žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu zákon č. 129/2010 Z. z. účinný v čase uzavretia zmluvy, podrobil zmluvu prieskumu, či spĺňa všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 cit. zákona a teda či nie je dôvod úver podľa § 11 tohto zákona posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov.

21. Po preskúmaní predmetnej zmluvy súd zistil, že zmluva bola uzatvorená v predpísanej forme a obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z.. Žalobca preukázal a žalovaný nezospornil existenciu zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Rovnako nebolo sporným, že žalovaný zaplatil žalobcovi z titulu zmluvy o úvere doposiaľ sumu 985,50 Eur. Súd zistil splnenie všetkých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovení z. č. 129/2010 Z. z. a teda nemožno v danej veci konštatovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

22. Žalovaný poukazoval na to, že zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g/ a zároveň je v nej uvedená nesprávna výška RPMN v neprospech spotrebiteľa s odôvodnením, že žalovaný reálne čerpal iba 950,-Eur, nakoľko mu bol okamžite započítaný poplatok vo výške 50,-Eur, čo vyplýva aj z výpisu z účtu. Podľa jeho názoru je potom v zmluve uvedený nesprávny údaj 1.000,-Eur, pričom nesprávne uvedenie celkovej výšky úveru má v konečnom dôsledku za následok neprávne uvedenú výšku RPMN v zmluve.

23. S uvedenou argumentáciou žalovaného sa súd nestotožnil. Z výpisu z účtu žalovaného vyplýva, že na účet mu bola dňa 23.09.2019 poskytnutá suma 1.000,-Eur, tak ako bola dojednaná v zmluve o úvere. V rovnaký deň mu bol zúčtovaný poplatok vo výške 50,-Eur, ktorý bol rovnako dojednaný v zmluve. Zmluva o úvere obsahuje tak údaj podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. e/ (žalovaný nesprávne uvádza písm. g/) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie. V zmluve je uvedená výška úveru 1.000,-Eur, pričom z výpisu z účtu žalovaného je zrejmé, že predmetná suma bola dňa 23. 09. 2019 z titulu čerpania úveru vyplatená. Poplatok za poskytnutie úveru vo výške 50,-Eur nebol žalovanému zúčtovaný priamo z poskytovaného úveru, a teda o tento poplatok ani nebola ponížená suma čerpaného úveru. Žalovanému bola reálne na účet vyplatená suma úveru, ktorá je ako suma úveru uvedená aj v úverovej zmluve. Podľa názoru súdu zo zmluvy o úvere ako aj z výpisu z účtu vyplýva, že žalovanému bol daný k dispozícii celý úver vo výške 1.000,- Eur. Okrem toho poplatok bol v zmluve uvedený jasne a zrozumiteľne spolu s ostatnými podmienkami poskytnutia úveru. Poplatok za poskytnutie úveru sa musí zahrnúť do výpočtu RPMN, keďže spotrebiteľ si potom môže porovnať výhodnosť služieb poskytovaných jednotlivými dodávateľmi. K otázke nesprávne uvedenej hodnoty RPMN v spotrebiteľskej zmluve súd potom uvádza, že žalobca v zmluve uviedol všetky vstupné údaje potrebné pre riadny výpočet RPMN, vychádzajúc pritom zo sumy 1.000,-Eur, pričom žalovaný neuviedol žiadne konkrétne námietky k postupu výpočtu RPMN, tento postup relevantne nespochybnil a svoje námietky obmedzil iba na konštatovanie, že zníženie úveru o sumu poplatku muselo mať vplyv aj na RPMN. Z úradnej činnosti je súdu známe, že k uvedenej otázke sa v skutkovo obdobných prípadoch už viackrát vyjadrila Národná banka Slovenska napr. v stanovisku zo dňa 12.11.2019, ktorá (pri preverovaní otázky výpočtu RPMN uvedenej v úverovej zmluve vo vzťahu k úhrade poplatku za poskytnutie úveru) vykonala matematický prepočet RPMN, z ktorého vyplynul záver, že hodnota RPMN vyjde rovnaká, bez ohľadu na to, či je poplatok za poskytnutie úveru započítaný do hodnoty úveru alebo nie.

24. Pokiaľ žalovaný poukazoval na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zo dňa 21.04.2016 vo veci C-377/2014, súd poznamenáva, že uvedené rozhodnutie Súdneho dvora EÚ je postavené na úplne odlišnom skutkovom základe, keď dlžníkom nebola reálne vyplatená žiadna suma z dôvodu, že úver sa použil na úhradu staršieho dlhu, notárskej zápisnice, poplatku za uvedený úver a prvú splátku a časť nasledujúcich splátok. Dané rozhodnutie teda nemožno aplikovať na prejednávaný prípad.

25. Pokiaľ ide o samotnú povahu poplatku súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/294/2019, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 2/2022 pod č. 12, a v zmysle ktorého má súd za to, že bolo na žalovanom, ktorý mohol posúdiť hospodárske dôsledky vyplývajúce zo zmluvy o úvere, či ju uzavrie alebo nie aj s dohodnutým poplatkom, a ak sa mu poplatok za poskytnutie úveru, ktorý bol v zmluve vyjadrený určito, jasne a zrozumiteľne, javil vysoký (resp. absolútne nesúhlasil s jeho účtovaním v súvislosti s poskytnutím úveru), nič mu nebránilo zmluvu neuzavrieť a radšej sa obrátiť na iný subjekt. Z ekonomického hľadiska bolo pre žalovaného ako spotrebiteľa nerozhodné, či sumu poplatku uhradí priamo z prostriedkov úveru alebo z iných svojich prostriedkov (napr. nasporených, požičaných od iného subjektu...).

26. Z uvedených dôvodov nemožno akceptovať ani námietku žalovaného, že bola nesprávne vypočítaná RPMN z dôvodu, že zo sumy čerpaného úveru mal byť zaplatený aj poplatok za poskytnutie úveru. Súd preto dospel k záveru, že zmluva o úvere obsahuje údaj podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. e) aj h) zákona o spotrebiteľských úveroch.

27. K námietke žalovaného, že v zmluve o úvere absentuje uvedenie predpokladov použitých na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/55/2020 zo dňa 24. 02. 2022, podľa záverov ktorého z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva, že by jednou z náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy bol konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov alebo

predpoklady pre jej výpočet. Všetky predpoklady na výpočet RPMN sú pritom v predmetnej úverovej zmluve uvedené, a to výška úveru, dátum prvej splátky, doba trvania úverovej zmluvy, úroková sadzba, poplatok za poskytnutie úveru, dátum uzatvorenia zmluvy. Zákon zároveň nepožaduje uvádzať v zmluve konkrétny výpočet RPMN a nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN osobitne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN.

28. Rovnako sa súd nestotožnil s námietkou žalovaného, že žalobca pred poskytnutím úveru neskúmal jeho schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Naopak zo žalobcom predložených dokladov mal preukázané, že pred poskytnutím úveru vykonal dopyt do úverového registra a teda skúmal jeho úverovú históriu, ako aj platobnú disciplínu. Zo žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru vyplynulo, že žalobca zisťoval u žalovaného údaje o jeho zamestnaní, ako aj rodinnom stave a o jeho mesačných výdavkoch. Uvedené údaje si žalobca overoval aj v Sociálnej poisťovni, čo preukazuje priložený report. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa podľa ustanovenia § 11 ods. 2 druhá veta zákona o spotrebiteľských úveroch považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca pred poskytnutím úveru zisťoval údaje o žalovanom v úverovom registri, v sociálnej poisťovni, ako aj údaje obsiahnuté v žiadosti o poskytnutie úveru, súd dospel k záveru, že táto povinnosť bola zo strany žalobcu splnená. Nemožno totiž na základe uvedeného dospieť k záveru, že žalobca posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver bez akýchkoľvek údajov o žalovanom a rovnako ani nemožno konštatovať, že žalobca pri skúmaní bonity nekonal s odbornou starostlivosťou. Preto nie je dôvodná námietka žalovaného o nemožnosti žalobcu požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

29. Žalovaný zároveň namietal neplatnosť predčasného zosplatnenia úveru zo strany žalobcu z dôvodu, že v upozornení doručovanom žalovanému pred zosplatnením nebolo konkretizované, ku ktorej omeškanej splátke využil svoje právo predčasného zosplatnenia úveru ako aj to, že nevyhlásil mimoriadnu splatnosť do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky, pre ktoré dôvody malo byť predčasné zosplatnenie neplatným právnym úkonom.

30. Pre platnosť predčasného zosplatnenia úveru je potrebné splnenie zákonných podmienok stanovených v ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka (to znamená uplynutie troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, upozornenie žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, dohoda o možnosti žiadať o splnenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky). Z opakovaného upozornenia zo dňa 27. 04. 2022 mal súd preukázané, že žalovaný bol v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Z prehľadu splácania - do predčasného zosplatnenia mal súd preukázané, že žalovaný ku dňu zosplatnenia úveru (k 30. 06. 2022) bol v omeškaní dlhšom ako tri mesiace so zaplatením splátky úveru splatnej dňa 27.03.2022. Pokiaľ je teda z ostatných okolností prípadu zrejmé, pre ktorú konkrétnu splátku žalobca úver vyhlásil za predčasne splatný, nemožno podľa názoru súdu považovať právny úkon zosplatnenia za neplatný právny úkon z dôvodu, že v upozornení, a v samotnom zosplatnení nie je uvedené pre ktorú konkrétnu splátku využil žalobca svoje právo úver zosplatniť. Nemožno v predmetnom prípade taký úkon hodnotiť ako neurčitý, keďže je zrejmé, že žalobca mohol úver zosplatniť iba pre jednu konkrétnu splátku splatnú dňa 27.03.2022, čo aj sám žalobca deklaroval. Dohoda o možnosti úver zosplatniť je obsiahnutá v ustanovení čl. 2.10 Obchodných podmienok pre úvery občanom účinných od 01. 01. 2018, ktoré sú podľa bodu 2.5 úverovej zmluvy jej súčasťou. Rovnako žalobca dodržal aj lehotu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, a zosplatnenie vykonal do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky po uplynutí 3 mesiacov od nezaplatenia splátky, ktorá zosplatnenie vyvolala. Právo na zosplatnenie úveru je možné využiť až po uplynutí troch mesiacoch po splatnosti omeškanej splátky, preto je potrebné ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka interpretovať aj s prihliadnutím na ust. § 53 ods. 9 OZ. Ak veriteľ nepoužije v dôsledku nesplnenia niektorej splátky svoje právo a neoznámí dlžníkovi alebo neuplatní na súde najneskoršie do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, že trvá na zaplatení celej pohľadávky a dlžník medzitým zaplatí ďalšiu splátku riadne a včas, veriteľ už po zaplatení ďalšej splátky nemôže svoje právo využiť. V takom prípade sa môže domáhať len zaplatenia už splatnej splátky. Z prehľadu splátok vyplynulo, že žalovaný od 25. 03. 2022 nevykonal na predmetnú pohľadávku žiadnu úhradu. Žalobca využil svoje právo na zosplatnenie predmetnej pohľadávky k 30. 06. 2022, pričom bola splnená zákonná podmienka, že právo na zosplatnenie úveru bolo využité do splatnosti najbližšej nasledujúcej

splátky, nakoľko ani do splatnosti splátky splatnej dňa 27.07.2022 nebola zo strany žalovaného vykonaná žiadna úhrada. Z vyššie uvedeného vyplýva, že zákonné podmienky na predčasné zosplatenie úveru poskytnutého žalovanému zo strany žalobcu boli splnené.

31. Súd vzhľadom na vyššie uvedené dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný. Súd priznal žalobcovi sumu 187,25 Eur, ktorá predstavuje nezaplatenú istinu úveru, ktorá bola vypočítaná ako rozdiel medzi poskytnutou istinou úveru a časťou platieb zo strany žalovaného, ktoré boli započítané na istinu (1.000 - 812,75 Eur). Súd priznal žalobcovi aj vyčíslený úrok z omeškania do zosplatenia úveru, a to vo výške 0,84 Eur podľa vyčíslenia na č. l. 47 spisu, ako aj zmluvný úrok vyčíslený do konečnej splatnosti úveru vo výške 5,11 Eur podľa výpočtu na č. l. 43 spisu. Súd zároveň poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. 06. 2020, sp. zn. 5Cdo/42/2020, podľa ktorého veriteľ má nárok na zaplatenie úroku aj po zosplatení úveru a teda v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Súd preto žalobcovi priznal aj nárok na nezaplatený úrok, ktorý by mu prináležal, pokiaľ by žalovaný svoj úver riadne splácal.

32. Napokon súd žalobcovi priznal nárok na úroky z omeškania vo výške stanovenej zákonom, teda podľa vyššie citovaných ustanovení § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., vychádzajúc z toho, že žalovaný sa dostal do omeškania prvým dňom po zosplatení úveru, t. j. od 01.07.2022. V rozhodnom čase pre určenie výšky úroku z omeškania bola výška základnej úrokovej sadzby ECB vo výške 0,00 % ročne (súd má o tomto vedomosť zo svojej činnosti, § 186 CSP). Žalobcovi tak vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy istiny od 01.07.2022 do zaplatenia.

33. Žalovaný navrhoval, aby mu súd povolil priznanú sumu splácať v splátkach po 20,-Eur splatných k 25. dňu v mesiaci pod následkom straty výhody splátok.

34. Podľa § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej označený ako „CSP“), lehotu na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

35. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

36. Súd nemal preukázanú odôvodnenosť návrhu žalovaného na povolenie splácať priznanú sumu v splátkach, nakoľko do vyhlásenia rozhodnutia súdu nepredložil žiadne doklady, ktoré by mali preukazovať jeho majetkové pomery, nedeklaroval výšku svojich výdavkov, ani výšku príjmov. Navyše žalovaný nesúhlasil s tým, aby žalovaný splácal svoj dlh v mesačných splátkach.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v spore v celom rozsahu úspešný a preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.